

Vlinder (tekst en muziek
Jan van Ingen)

DE UITKIJK

ritueelbegeleiding

Langs de heuvels, langs
de duinen
langs de stranden en de zee
vliegt een vlinder door de lucht
als een bries en als een zucht
en een mus vliegt stil met haar mee ...

Langs de huizen, langs de straten,
langs de mensen in de kou
vraagt een mus aan zijn gezelschap
waar vind ik geluk dan wel
bij de mensen, de zee of bij jou?

Langs de wegen, langs de weiden,
langs het koren in het veld
zegt een vlinder vol van hoop
het geluk is niet te koop
hoor naar God, wat Hij je vertelt!

Langs de heuvels, langs de duinen
en een mus vliegt met haar mee ...

Ik zoek een land (tekst Henk Jongerius)

Ik zoek een land waar vrede is,
waar haat en nijd verdwenen is
en waar de mensen hand in hand
tezamen leven in dat land.

Ik zoek een stad waar vrede is,
waar eenzaamheid te dragen is
en waar de mensen zorgen dat
er niemand doodloopt in die stad.

Ik zoek een huis waar vrede is,
waar liefde ons tot woning is
en waar de mensen last en kruis
tezamen dragen in dat huis.

Ik zoek een mens die vrede is,
die ons een weg tot leven is
en die de mensen op doet staan
de handen aan de ploeg te slaan.

Ik zoek een land dat niet bestaat,
een droom die haast verloren gaat;
een stad, een huis, een luchtkasteel,
o God, vraag ik misschien te veel?

De steppe zal bloeien (tekst Huub Oosterhuis)

De steppe zal bloeien, de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken, De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren, zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietsend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen, die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven, de dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open
hemel en aarde en afgrond,
en wij zullen horen, en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Lied aan het Licht (tekst Huub Oosterhuis)

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt,
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien,
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft,
Liefste der mensen, eerstgeboren.
Licht, laatste woord van hem die leeft.

Eeuwig leven (tekst Christel Bakker, muziek Heiko Oosterbeek)

Ervaar de dood niet als een einde,
het is als overgaan
naar een nieuw en voor ons onbekend,
maar eeuwig leven.

Niet een weg die doodloopt,
waarin alles ophoudt te bestaan:
Zijn weg is oneindig
en leidt over alle grenzen heen.

Het heengaan van hier
is overgaan naar Hem;
waarvoor je hebt geleefd
zal worden bevestigd
en blijkt niet voor niets
te zijn geweest.

Al is 't gevoel en verdriet
bij die je liefhad nog zo groot,
je bent niet weg van hen,
weg ben je pas
als je bent vergeten
als men niet meer weet
wie je was.

Dit afscheid is niet voor eeuwig,
eens zullen wij
dichterbij elkaar zijn
als ooit tevoren.

Zijn licht zal ons omarmen,

In Zijn liefde leven wij,
in zijn liefde leven wij.